

พระเจ้าทรงกอบกู้

Gott rettet
Notizen aus dem Leben Josuas
(Teil 1)

Zeit mit Gott, 01-16 April 2011

สุวรรณี บ. แปล

Copyright © องค์การสายสัมพันธ์

Kontaktkreis Saisampan e.V.

Ringofenstr. 15

44287 Dortmund

Tel.: 07 00 72 47 26 72

www.saisampan.de

พระเจ้าทรงกอบกู้ บันทึกจากชีวิตของโยชูวา

ชื่อบอกทุกอย่าง (สดุดี 44.1-5)

ชื่อบริษัทที่มีลักษณะเฉพาะหรือสโลแกนที่น่าสนใจสามารถช่วยงานด้านโฆษณาให้มีความกระชับและง่ายต่อการจดจำและเป็นการบอกเล่าสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ในส่วนของครอบครัวพ่อแม่จำนวนไม่น้อยตั้งชื่อลูกที่มีความหมายเพื่อแสดงออกถึงสิ่งที่พวกเขาได้ประสบกับพระเจ้า

- “ช่วงที่ตึงเครียดก็มีหมายต่อความเป็นไปได้ว่าทารกในท้องจะพิการ คนแนะนำให้เราเอาเด็กออก แต่พวกเราฝากความเชื่อมั่นในพระเจ้า และตัดสินใจให้ทารกในครรภ์มีชีวิตอยู่ต่อ ลูกสาวของเราเกิดและมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ พวกเราตั้งชื่อให้ลูกสาวว่าทาบีธา ดังเช่นหญิงสาวที่เปโตรได้ปลุกให้ลุกขึ้นจากความตายโดยอาศัยพระกำลังของพระเจ้า” (อ่านกิจการ 9. 36-42)
- หัวหน้าครอบครัวคนหนึ่งประสบอุบัติเหตุการสาหัส ตรงข้ามกับความคาดหวังทางการแพทย์ เขากลับรอดชีวิตและหกสัปดาห์ต่อมาได้ฟื้นจากอาการโคม่า ต่อมาอีกไม่นานภรรยาของเขาได้คลอดลูกคนที่สี่ พวกเขาจึงตั้งชื่อลูกคนนั้นว่า ยอห์น – *พระเจ้าผู้ทรงเมตตา*

ในพันธสัญญาเดิมเราได้อ่านเรื่องราวของยาโคบผู้หลอกลวงและได้รับชื่อใหม่จากพระเจ้าว่าอิสราเอล ผู้ปล้ำสู้กับพระเจ้า (อ่านปฐมกาล 32.23-32)

โยชูวาผู้ร่วมงานของโมเสสและภายหลังได้เป็นผู้นำต่อจากโมเสส เดิมมีชื่อว่าโฮเซยา ซึ่งแปลว่าความช่วยเหลือ ความรอด โมเสสผู้ได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้นำชาวอิสราเอลออกจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ได้ตั้งชื่อใหม่ให้โฮเซยาว่า โยชูวา - *พระเจ้าทรงเป็นความช่วยเหลือและความรอด* (อ่านกันดารวิถี 13.1-8; โยชูวา 1.1) ชื่อใหม่นี้ต้องการบ่งบอกถึงพระราชกิจการไถ่ของพระเจ้า

เพลงสดุดีบทที่44 ข้อ1-5 เป็นดั่งคำนำชีวิตของประชากรของพระเจ้า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยืนกับหูของตน ถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ” พระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นเรื่องที่พูดคุยร่วมกันของคนรุ่นที่แตกต่างกัน (สดุดี 44.1) ดังในอดีต ปัจจุบันก็เช่นกัน “พระเจ้าของเรา ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

แกะรอยตามหา (สคูตี 107.1-9; กันดารวิถี 11.28)

สิ่งที่ดีที่สุดที่พ่อแม่จะมอบให้กับลูกๆ ได้คือการสอนพวกเขาในการมองเรื่องราวในอดีต และปัจจุบันเพื่อจะได้ค้นพบร่องรอยพระราชกิจของพระเจ้า มนุษย์สมัยใหม่นี้ได้ลืมการเรียนรู้ที่จะมองไปที่พระเจ้าและยึดเอาพระองค์เป็นแนวทางแล้วใช่ไหม? มนุษย์ให้ตนเองเป็นศูนย์กลางของความสนใจ? เขาไม่ได้มองไปที่ความสามารถและความสำเร็จของตนเองมากจนเกินไปหรือ? “นี่เป็นสัญญาณที่ไม่สามารถถูกมองข้ามได้ โลกกำลังวิ่งเข้าสู่ความไม่เป็นระเบียบ เป็นหมายเหตุแสดงความเสื่อมของมวลมนุษยชาติ ที่ใดที่พระเจ้าถูกผลักให้ไปอยู่ตรงขอบ และมนุษย์เขยิบตัวเองมาที่ศูนย์กลาง ที่นั่นก็ไม่สามารถหยุดยั้งความอลหม่าน ความโกลาหลได้อีกต่อไป” (T.Sorg) เพื่อที่จะได้ภาพที่ชัดเจนและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ก่อนสิ่งอื่นใดเราต้องมองไปที่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด นี่คือนิสัยที่ได้ถูกปฏิบัติเช่นกันในเหล่าประชากรอิสราเอล – บิดามารดาถ่ายทอดเรื่องราวพระราชกิจของพระเจ้าให้ลูกหลานเสมือนดังสมบัติอันล้ำค่า โดยวิธีนี้พวกเขาได้สร้างกำลังใจให้ลูกหลานสำหรับอนาคต “พระเจ้าทรงกระทำการมหิหารให้เรา เรามีความยินดี” (สคูตี 126.3) “ต่อไปภายหน้า เมื่อบุตรของท่านจะถามว่า ทำไมจึงทำอย่างนี้ จงเล่าให้เขาฟังว่า พระเจ้าทรงนำพวกเราออกจากอียิปต์ จากแดนทาสด้วยฤทธิ์พระหัตถ์” (อพยพ 13.14) “เมื่อเวลาต่อไป บุตรของท่านจะถามท่านว่า” (เฉลยธรรม 6.20)

พระเจ้าสามารถช่วยกอบกู้ **ท่ามกลาง** และ **นำออกจาก** สถานการณ์คับขันต่างๆ

- เมื่อตกอยู่ในความกลัวและภัยอันตราย (สคูตี 138.7)
- เมื่อเผชิญหน้ากับศัตรูที่แข็งแกร่งกว่าเรา (สคูตี 18.17; 35.10)
- นำออกจากการเป็นผู้ไร้แผ่นดินอาศัย (เยเรมีย์ 30.10)
- ให้รอดพ้นเมื่อชีวิตตกอยู่ในอันตราย (ดาเนียล 6.17,27,28)
- นำออกจากความบาป (สคูตี 39.7-8)

ใครก็ตามที่แกะรอยการกอบกู้ของพระเจ้าในพระคัมภีร์และในชีวิตของโยชูวา อย่างรวดเร็ว เขาจะพบพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า “.....แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่า **เยซู** เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา” (มัทธิว 1.21) ผู้ใดที่ดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์ที่แนบสนิทกับพระเยซู เชื่อในพระองค์ และเชื่อว่าพระองค์ทรงยกโทษความผิดบาปของเขา บุคคลนั้นจะไม่ตกอยู่ในความพิโรธของพระเจ้า และเขาได้รับการไถ่บาปแล้ว (อ่าน 1 เธสะโลนิกา 1.9-10) เป็นการคุ้มค่าหากเราจะแกะรอยพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตของตัวเอง

รับพระพร (ปฐมกาล 12.1-9; 15.18-21; อพยพ 1.1, 6-14; 3.8)

โยชูวาสืบเชื้อสายจากเผ่าเอฟราอิมลูกชายคนที่สองของโยเซฟ (อ่านกันดารวิถี 13.8,16; ปฐมกาล 41.50-52) โยชูวาเกิดในสมัยที่ชาวอิสราเอลยังอยู่ในประเทศอียิปต์และต้องทนทุกข์ลำบากภายใต้การปกครองที่โหดร้ายทารุณของทางการ เช่นกันโยชูวาต้องประสบกับการเป็นทาส แต่ใครจะคิดว่าวันหนึ่งโยชูวภายใต้การนำของพระเจ้าจะสามารถพิชิตดินแดนคานาอัน แผ่นดินที่ครั้งหนึ่งพระเจ้าได้เคยสัญญาจะให้กับอับราฮัมและลูกหลานของท่าน!

การเตรียมการของพระเจ้าสำหรับแผนการอนาคตของพระองค์ที่คิดไว้สำหรับโยชูวาได้เริ่มเมื่อคราวที่โมเสสได้เรียกให้ชายหนุ่มคนนี้เป็นผู้ช่วยที่ใกล้ชิดของท่าน “โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโยชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า” (อพยพ 24.13) “ดังนั้นแหละพระเจ้าเคยตรัสสนทนากับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน แล้วโมเสสก็กลับไปยังค่าย แต่โยชูวาผู้รับใช้หนุ่ม ผู้เป็นบุตรของนูน มิได้ออกไปจากเต็นท์” (อพยพ 33.11) “และโยชูวาบุตรนูนเป็นผู้รับใช้ของโมเสสตั้งแต่หนุ่มๆ มากล่าวว่า โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย” (กันดารวิถี 11.28) ตลอดเวลา40ปี(!)ของการฝึกงาน โยชูวาได้เห็นโมเสสใช้ชีวิตอย่างไรในการรับใช้พระเจ้า โยชูวาได้เรียนภาคปฏิบัติในชีวิตประจำวัน บ่อยครั้งพระเจ้าทรงใช้มนุษย์หล่อหลอมพวกเรา ดังเช่น

- เปาโลกับฟิลิปปี “จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้และได้รับไว้ ได้ยิน และได้เห็นในข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน” (ฟิลิปปี 4.9)
- เปาโลกับทิโมธี “แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้วและได้เชื่ออย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด” (2ทิโมธี 3.14)
- พระเยซูกับสาวกของพระองค์ (ยอห์น 13.15) สำหรับพวกเราที่เช่นกัน “เราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่านด้วย”

โยชูวาผู้รับใช้ได้ใช้ชีวิตในฐานะลูกหลานของเอฟราอิมและผู้ได้รับพระพร ดังที่ยาโคบปู่ของเอฟราอิมได้ประกาศไว้ “แล้วอิสราเอลกล่าวคำอวยพรแก่โยเซฟว่า ขอพระเจ้าที่อับราฮัมและอิสอัคบิดาข้าพเจ้า ดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น ขอพระเจ้าผู้ทรงบำรุงเลี้ยงชีวิตข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมาจนวันนี้ ขอทูตสวรรค์ที่ได้ช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งสิ้น โปรดอวยพรแก่เด็กทั้งสองนี้ ให้เขาสืบเชื้อของข้าพเจ้าและชื่อของอับราฮัมและชื่อของอิสอัคบิดาของข้าพเจ้าไว้ และขอให้เขาเจริญขึ้นเป็นมวลชนบนแผ่นดินเถิด” (ปฐมกาล 48.15-16) (อ่านเพิ่ม ปฐมกาล 48.1-2; เฉลยธรรม 33.1,13-17) ไม่ว่าเราจะมีฐานะตำแหน่งใดในการรับใช้พระเจ้า - ใครที่ยอมรับพระพรที่พระเจ้าประทานให้ เขาก็จะเป็นพรต่อผู้อื่น พวกเราสามารถอวยพรต่อกันและกันโดยคำอวยพรที่ใช้เมื่อจบ

การนมัสการพระเจ้า “ขอพระเจ้าทรงอำนวยการแก่ท่านและพิทักษ์รักษาท่าน.....!” (อ่านกันดารวิถี 6.22-27)

ความรับผิดชอบหลายด้าน (อพยพ 17. 8-16)

โดยการนำของโมเสสชาวอิสราเอลได้ทิ้งความเป็นทาสในอียิปต์ไว้เบื้องหลัง (อพยพ 12. 29-38) ในถิ่นทุรกันดารพวกเขาได้รับการดูแลหลายอย่างจากพระเจ้า พระองค์ทรงนำประชากรของพระองค์ด้วยเสาเมฆและเสาเพลิง (อพยพ 20-22) ต่อหน้ากองทัพอียิปต์พระองค์ทรงกู้ชาวอิสราเอลโดยเปิดทางทะเลเป็นทางเดินแห้ง (อพยพ 14) พระองค์ทรงกระทำหลายสิ่งที่เป็นเหตุให้ประชากรของพระองค์ที่ได้รับการปลดปล่อยสรรเสริญพระองค์ (อพยพ 15) แต่ชาวอิสราเอลก็ลืมเรื่องราวการกอบกู้ของพระเจ้าและความเชื่อวางใจในพระองค์ได้อย่างรวดเร็วในทันทีที่ต้องประสบกับเหตุการณ์คับขัน (ความหิวและความกระหาย) จากคำสรรเสริญได้กลายเป็นคำบ่นว่า “ต่อมาโมเสสนำพวกอิสราเอลออกจากทะเลแดงไปยังปาสุร์” (อพยพ 15.22) “พวกเขาออกไปจากเอลิม และในวันที่สิบห้าเดือนที่สอง นับตั้งแต่เวลาแยกออกจากแผ่นดินอียิปต์ ชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งหมดก็มาถึงถิ่นทุรกันดารสิน ซึ่งอยู่ระหว่างตำบลเอลิมกับภูเขาศินาย (อพยพ 16.1) “ชุมชนชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ยกออกจากถิ่นทุรกันดารสิน ไปเป็นระยะๆตามพระบัญชาของพระเจ้า และมาตั้งค่ายที่เรฟีdim ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชนดื่ม เหตุฉะนั้นประชาชนจึงกล่าวหาว่าเป็นความผิดของโมเสส...” (อพยพ 17.1-7) กระนั้นก็ตามพระเจ้ายังทรงดูแลประชาชนของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุด “เราจะช่วยเจ้า ผู้ไถ่ของเจ้าคือองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” (อิสยาห์ 41.14)

หันความสนใจของเราไปที่โยชูวาและให้เขาหันใจพวกเราในเรื่องความเชื่อมั่นในพระเจ้า ระหว่างทางไปภูเขาศินายชาวอิสราเอลถูกชาวอามาเลขโจมตี เป็นครั้งแรกที่พวกเขาต้องเผชิญกับการต่อสู้สงคราม โยชูวาจึงได้รับหน้าที่ใหม่ เขาถูกเรียกให้เป็นผู้นำกองทัพโดยผ่านทางโมเสส จากที่เคยเป็นทาสในอียิปต์มาเป็นแม่ทัพในถิ่นกันดาร ในฐานะผู้ร่วมงานของโมเสส โยชูวาไม่สามารถเลือกงานเอง ในเวลานั้นโมเสสมีอายุแปดสิบปี “เมื่อเขาทั้งสองไปทูลฟาโรห์นั้น โมเสสมีอายุแปดสิบปีและอาโรนมียายุแปดสิบสามปี” (อพยพ 7.7) ในสภาพการณ์เช่นนี้โยชูวาจึงถูกเรียกร้องให้มีความพร้อมในการรับหน้าที่ความรับผิดชอบใหม่ - การจัดรวมพล การวางแผนยุทธศาสตร์ ฝึกความเป็นผู้นำ โยชูวาได้สะสมประสบการณ์ที่แตกต่างเหล่านี้ ซึ่งอยู่ในตารางการอบรมฝึกฝนของพระเจ้าสำหรับตำแหน่งของเขาในอนาคตในฐานะผู้สืบทอดจากโมเสส

การประเมินตนเอง – เราพร้อมหรือไม่กับการถูกเรียกเพื่อภาระหน้าที่ใหม่? เราปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบต่องานที่มอบหมายและเพื่อถวายเกียรติต่อพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่? (แนวทางช่วยเหลือในเรื่องนี้ กรุณาอ่านเอเฟซัส 5.21; ฟิลิปปี 2.14-15; โครินธ์ 3.17; 1 เปโตร 5.5)

การรับสองทาง (อพยพ 17.9-13; เอเฟซัส 6.10-18)

การสู้รบของชาวอามาเลห์ต่อต้านชาวอิสราเอลเกิดขึ้นสองระดับ ในเวลาเดียวกันกับการรบที่ผลัดกันได้เปรียบของสองกองทัพ ก็มีการรบอีกด้านบนเนินเขาที่อยู่ใกล้ๆ – **โมเสสอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อโยชูวา** หากเราพิจารณาการต่อสู้ทางจิตวิญญาณนี้ เราจะพบคุณลักษณะพิเศษของการอธิษฐานเพื่อที่สามารถช่วยเราในการวางแผนทางการอธิษฐานในชีวิตของเราเอง

ข้อแรก การอธิษฐานเพื่อเกิดขึ้นร่วมกันกับอาโรนและเฮรู อาโรนแก่กว่าโมเสสน้องชายสามปี และภายหลังได้เป็นมหาปุโรหิต เฮรูก็เช่นกัน ได้รับตำแหน่งสูงและตามประเพณีของชาวยิวเป็นญาติของโมเสส พระเยซูก็ทรงหนุนใจการอธิษฐานเพื่อที่ร่วมใจกันและเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้ ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น” (มัทธิว 18.19-20) “เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (มาระโก 11.24)

ข้อสอง การอธิษฐานเพื่อเกิดขึ้นนอกเขตสถานที่ที่มีการต่อสู้ แต่กระนั้นก็เด่นชัดและหนุนใจโยชูวา บ่อยครั้งพระเยซูและสาวกได้หลบไปในที่สงบเพื่ออธิษฐาน “ครั้นเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เบธเส และทรงอธิษฐานที่นั่น” (มาระโก 1.35) (อ่านเพิ่ม ลูกา 11.1-4; มัทธิว 26.36)

ข้อสาม **ไม้เท้าของพระเจ้า** ในมือโมเสสไม่มีประสิทธิภาพในตัวเอง แต่เป็นภาพสัญลักษณ์ “ไม้เท้าของพระเจ้าไม่ใช่ไม้เท้ามายากล แต่เป็นไม้เท้าคนเลี้ยงแกะที่อยู่ในมือโมเสสตอนที่เขาเห็นฝูงมดที่ลูกโซน ไม้เท้านี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าต่อหน้าฟาโรห์ และคราวนี้บนเนินเขาที่เรฟิม” (H. Bräumer) (อ่านอพยพ 4.2-4; 7.10-13; 14.16,29) มิใช่สิ่งของ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่เป็นเครื่องตัดสิน แต่เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และผลพระหัตถ์ของพระองค์เช่นเดียวกันในการอธิษฐานเพื่อ พระเกียรติของพระเจ้าและการมีสามัคคีธรรมกับพระองค์จะต้องมีความสำคัญเหนือสิ่งที่เราทูลขอ พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างในการอธิษฐาน “พระบิดาข้า ข้า ถ้า

พระองค์พอพระทัย ขอให้ด้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” (ลูกา 22.42)

ผู้อธิษฐานที่มีความคิดหลากหลาย (อพยพ 17.12-16; 1ทิโมธี 2.1-4)

ข้อสี่ การชูแขนที่มีไม้เท้าอยู่ในมือนั้นเป็นการแสดงออกของพวกเขว่า – เราคาดหวังชัยชนะจากพระเจ้า ทำที่นี้ต้องการทั้งกำลังและความอดทน เปาโลเรียกร้องให้คริสเตียนอธิษฐานด้วยความอดสาเห “จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน” (เอเฟซัส 6.18) “จงชื่นชมยินดีในความหวังของอดทนต่อความยากลำบาก จงจะมีแก่นมั่นอธิษฐาน” (โรม 12.12) การธำรงการสนทนาของเรากับพระเยซูต้องการเวลา ความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ในระยะยาวไม่สามารถอยู่ได้หากเราอธิษฐานแบบเร่งรีบ

ข้อห้า การอธิษฐานของชายสามคนบนเนินเขาเกิดจากความมั่งคั่งในความคิด อาโรนและเฮอร์ได้พบทางที่จะช่วยเหลือในการอธิษฐานของโมเสสซึ่งเหนื่อยอ่อนเมื่อย่ำ พวกเขาขึ้นหยัดอยู่จนถึงเวลาที่พระเจ้าทรงให้มีชัยชนะต่อพวกอามาเลซ ผู้อธิษฐานอีกท่านหนึ่ง “เนหะมีย์” ผู้เชิญออกเสวยของกษัตริย์เปอร์เซียในเมืองสุสาได้รับข่าวความทุกข์ยากลำบากของชาวยิวในเยรูซาเลม ท่านได้ประสานข้อเท็จจริงทั้งหมดอย่างละเอียดในคำอธิษฐานเผื่อของท่าน เมื่อเขาถูกกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสอบถามถึงความเศร้าโศกและสิ่งที่เขาปรารถนา เนหะมีย์สามารถทูลกษัตริย์อย่างชัดเจนว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่เขาจำเป็นต้องใช้ในการบูรณะกำแพงเมือง (อ่านเนหะมีย์ 1.1-5, 11; 2.1-8)

เพื่อช่วยให้เวลาของการอธิษฐานของพวกเรา(ไม่เพียงเฉพาะแค่การอธิษฐานเผื่อเท่านั้น) มีชีวิตชีวา และเพื่อช่วยเหลือพวกเราซึ่งกันและกัน ขอแนะนำการฝึกปฏิบัติที่ไม่ซ้ำซากจำเจ

- การสรรเสริญและการนมัสการ ดังที่มีคนเขียนไว้ว่า “ทูลต่อพระเจ้าถึงความยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ”
- การขอบพระคุณ สำหรับเรื่องราวที่ประสบทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
- การทูลขอ ไม่ว่าจะเป็นคำอธิษฐานในใจหรือเป็นลายลักษณ์อักษร
- การอธิษฐานเผื่อ จัดลำดับตามความต้องการเพื่อความคิดของผู้ร่วมอธิษฐานแต่ละคนจะตามทันและสามารถให้พระวิญญาณนำพาในการทูลขอเรื่องต่อไป

ความเป็นไปได้ในการจัดรูปแบบอื่นขึ้นอยู่กับการจัดหมวดหมู่ตามภาระหน้าที่ในชีวิตที่แตกต่างกัน

ชุมชน / การกิจ(มิชชั่น)และการประกาศ / การเมืองและเหตุการณ์ประจำวัน / คริสตจักรและสังคม / สถานการณ์สด “ข้าพเจ้าระลึกถึงท่านเมื่อใด ข้าพเจ้าก็ขอบพระคุณพระเจ้าทุกครั้ง และทุกเวลาที่ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่าน ข้าพเจ้าก็ทูลขอด้วยความยินดี” (ฟิลิปปี 1.3-4)

ชัยชนะโดยคำอธิษฐาน (อพยพ 17.11-16; สุภาษิต 21.31)

ข้อหก ชัยชนะมาจากพระผู้เป็นเจ้ามิใช่ผลงานของมนุษย์ (แม้ว่ามีความสำคัญมากอยู่) ที่ช่วยให้รอดจากการโจมตีของชาวอามาเลซ พระเจ้าต่างหากที่ประทานชัยชนะให้ ในการอธิษฐานของพวกเรามีสิ่งซึ่งต้องพึงระวัง – มิใช่คำพูดที่เราสรรหามาและความคร่ำคร่ง มิใช่ท่วงทำนองที่สร้างความมหัศจรรย์ แต่พระเจ้าทรงสำแดงและสถับฟังตามน้ำพระทัยของพระองค์ ตามอำนาจและพระกรุณาของพระองค์ พวกเรารู้ว่าพระองค์สถับฟังทุกๆ คำอธิษฐานของเรา พระองค์มองเห็นความเชื่อมั่นที่ถูกเชื่อมประสานในคำอธิษฐานของเรา ทว่าพระองค์จะตอบอย่างไร ก็เป็นเรื่องของพระองค์ พระเจ้าต้องการให้เราอธิษฐานไม่ใช่เพราะพระองค์มีความต้องการใช้คำอธิษฐานของเรา พวกเราต่างหากที่มีความจำเป็นมากที่ต้องอธิษฐาน!

ในการต่อสู้ซึ่งเป็นครั้งแรกหลังจากได้รับอิสระจากการเป็นทาสในอียิปต์ โยชูวาและชาวอิสราเอลได้บทเรียนว่า การอธิษฐานคือสิ่งซึ่งชีวิตความเป็นความตาย กษัตริย์เยโฮซาฟัทก็ได้ประสบในทำนองเดียวกัน “และอยู่มาภายหลัง คนโมอับและคนอัมโมน และคนเมอูนีบางคนพร้อมกับเขาทั้งหลาย ได้ขึ้นมาทำสงครามกับเยโฮซาฟัท” (พงศาวดาร 20.1; อ่านต่อ 18-23) ดาเนียลอธิษฐาน “ฉะนั้น ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนของเขา ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อเห็นแก่พระองค์ ขอพระพักตร์ของพระองค์ทอแสงที่สถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ซึ่งร้างเปล่านั้น ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเจี่ยพระกรรมสดับ ขอทรงลืมนพระเนตรดูความร้างเปล่าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งนครซึ่งมีชื่อตามพระนามของพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ถวายคำวิงวอนต่อพระองค์ ด้วยอ้างความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเหตุแต่ได้อ้างพระกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์” (ดาเนียล 9.17-18)

นับครั้งไม่ถ้วนที่ประวัติของโบสถ์และการกิจมิชชั่นได้พิสูจน์ให้เห็นว่ามี “การทำงานที่อยู่เบื้องหลัง” ที่สำคัญเกิดขึ้นในเวลาอธิษฐาน ชัยชนะมาจากพระผู้เป็นเจ้าและเกียรติยศทั้งหมดเป็นของพระองค์ นี่คือการที่โมเสสต้องการปลุกฝังไว้ในตัวผู้รับใช้ของเขา ดังนั้นตามพระบัญชาของพระเจ้าเขาได้บันทึกเรื่องราววันที่อิสราเอลได้รับการกอบกู้ลงในหนังสือม้วน และได้ก่อแท่นบูชาขึ้นเพื่อเป็นการระลึกถึง “พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นธงชัยของข้าพเจ้า”

เอาความบาปออกไปจากชีวิต (เศคาริยาห์ 2.8)

อามาเลห์เป็นหลานของเอซาว ระหว่างเอซาวรวมทั้งลูกหลานของเขา และชาวอิสราเอล ลูกหลานของยาโคบซึ่งเป็นน้องแฝดของเอซาว มีการต่อสู้ซึ่งกันและกันมาตั้งแต่แรกเริ่ม พวกอามาเลห์โจมตีชาวอิสราเอลที่เรฟีดิมด้วยวิธีที่โหดเหี้ยม พวกเขาจับผู้อ่อนระโหยโรยแรงและฆ่าตายทั้งหมด (อ่านเฉลยธรรม 25.17-19; อพยพ 17.8) ผู้ใดที่โจมตีประชากรของพระเจ้า ผู้นั้นก็ทำตัวเป็นศัตรูกับพระองค์ พระบัญชาของพระเจ้าที่ให้ทำลายล้างชาวอามาเลห์ให้หมดสิ้นอุบัติขึ้นโดยอำนาจการพิพากษาที่สูงสุดของพระองค์ (อ่าน 1 ซามูเอล 15.1-3,7) พระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่สอดคล้องกับพระลักษณะของพระองค์ เพราะพระองค์ต้องการกู้พวกเรา พระองค์จำเป็นต้องแยกความดีออกจากความชั่ว ความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเปิดช่องทางให้มนุษย์มีโอกาสกลับใจ พระคัมภีร์ทั้งเล่มยืนยันความปรารถนาของพระองค์ในการไถ่พวกเรา ในพระเยซูจะเห็นได้ชัดที่สุด “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5.24) “หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาคุณอันอุดม และความอดกลั้นพระทัย และความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้น มุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่” (โรม 2.4) (อ่านเพิ่ม 2 เปโตร 3.9) ฉะนั้นขอให้พวกเราเชิญชวนคนอื่นให้มารับเชื่อในพระเยซูคริสต์กัน

ในพันธสัญญาใหม่พระเยซูทรงบัญชาให้พวกเรารักคนที่ข่มเหงและทำร้ายเราเนื่องจากความเชื่อของเรา “...ฝ่ายเราบอกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน” (มัทธิว 5.43-44) “ถ้าท่านถูกด่าว่า เพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งพระสิริและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน” (1 เปโตร 4.14) กระนั้นก็ดีเราจำเป็นต้องมีอำนาจรัฐในการตัดสินคดีทางกฎหมายฝ่ายโลกเพื่อจัดระเบียบของบ้านเมือง และเราต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น” (โรม 13.1)

เราสามารถใช้“อามาเลห์”เป็นภาพสื่อความหมายของความบาปที่คอยกบฏต่อต้านพระเจ้า ความบาปนี้ไม่ควรจะมีที่อยู่ในชีวิตของคริสตชน เราสามารถนำสิ่งที่เป็”อามาเลห์”ที่คอยจะจู่โจมเราอบไว้กับพระเยซูผู้มีชัยชนะในการอธิษฐาน และฝากตัวเราไว้กับพระองค์ ในบางครั้งเราก็ต้องการการสนับสนุนในการอธิษฐาน ในการสนทนาและการอธิษฐานกับผู้ที่ให้การศึกษาฝ่ายจิต

วิญญาณ หรือพี่น้องคริสเตียนที่เราไว้วางใจ เราสามารถสารภาพความผิดบาปของเราต่อพระเจ้า และต่อมนุษย์ เพื่อขอการอภัยโทษและรับการอภัยบาปจากพระเจ้า

อย่าลืมเลือน (อพยพ 17.14; กันดารวิถี 28.16-17)

หลังจากได้รับชัยชนะโยชูวาผู้รับใช้ของโมเสสและแม่ทัพผู้เชี่ยวชาญมิงงานรบพิชิตอหิคนใหม่ ผ่านทางโมเสสเขาถูกเรียกให้เป็นผู้รักษานบธรรมเนียม โมเสสควรจะ ตามพระบัญชาที่ชัดเจนของพระเจ้า ทำบันทึกเอกสารเกี่ยวกับชัยชนะของอิสราเอลที่มีต่อเผ่าอามาเลข ในเวลาเดียวกันโมเสสก็ได้ปลุกฝังเนื้อหาที่บันทึกไว้ในตัวโยชูวาผู้รับใช้ของเขา ดังนั้นเมื่อใดที่ชื่อ“อามาเลข”ไม่มีตัวตนและถูกลืม พระราชกิจการกอบกู้ของพระเจ้าก็จะคงอยู่ในความทรงจำตลอดไป เรื่องราวชัยชนะในครั้งนี้ควรจะถูกลำเลียงให้คนทุกรุ่นได้รับรู้ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษร “เอกสารชิ้นนี้ หนังสือความจำ อาจเป็นหนังสือรำลึกที่ถูกเขียนบนแผ่นหนังหรือบนกระดาดพาไพรัส เอกสารลักษณะนี้โมเสสได้เคยจัดทำไว้” (H.Bräumer) (อ่านอพยพ 24.4,7) ดังนั้นโยชูวาจึงได้รับเอาคำบัญชาที่พระเจ้าตรัสไว้เมื่อทรงกำหนดเทศกาลปัสกา “เมื่อลูกหลานของท่านถามว่าพิธีนี้หมายความว่าอะไร ท่านทั้งหลายจงตอบว่า เป็นการถวายสัตวนบูชาปัสกาแด่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงผ่านวันบ้านของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงประหารคนอียิปต์ แต่ไว้ชีวิตครอบครัวของเราทั้งหลาย ประชากรทั้งปวงก็กราบลงนมัสการ” (อพยพ 12.26-27)

การถ่ายทอดเรื่องราวพระราชกิจกอบกู้ของพระเจ้ามีความสำคัญมากในพระคัมภีร์ (อ่านเฉลยธรรม 6.1-9) “...และอย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์” ไม่เพียงเฉพาะในพระธรรมสดุดี 103.2 ที่เรียกร้องให้พวกเรารักษาราชกิจการไถ่ของพระเจ้าในความทรงจำ ยังมีในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 4.9,23; สดุดี 78.5-7; 2 ทิโมธี 2.8 “ปากของข้าพระองค์จะเล่าถึงกิจการอันชอบธรรมของพระองค์ คือราชกิจที่ช่วยให้รอดของพระองค์วันยังค่ำ เพราะจำนวนราชกิจนั้นมากมายเกินความรู้ของข้าพระองค์” (สดุดี 71.15) ตอนที่เหล่าสาวกของพระเยซูได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในกรุงเยรูซาเลม พวกเขาต่างพูดถึงมหกิจของพระเจ้า “ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย เราทั้งหลายต่างก็ได้ยินคนเหล่านี้กล่าวถึงมหกิจของพระเจ้า ตามภาษาของเราเอง” (กิจการ 2.11) พระวิญญาณองค์นี้ที่เคยทรงนำโยชูวาต้องการหนุนใจให้พวกเราค้นหาพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตประจำวันของเรา และยอมให้พระองค์กำหนดชีวิตของเรา

“ออนไลน์” ตลอด 24 ชั่วโมง (อพยพ 33.11; กันดารวิถี 12.6-8; เฉลยธรรมบัญญัติ 34.10-12)

อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณประโยชน์ สร้างความเป็นไปได้ในการแลกเปลี่ยนความคิดและข้อมูลทั่วโลกและอย่างรวดเร็ว ผู้ร่วมสมัยของเราเป็นจำนวนมากพร้อม “ออนไลน์” หรือ “ติดต่อโดยตรง” อยู่ตลอดเวลา ในฐานะผู้ช่วยคนสนิทของโมเสส โยชูวาได้เรียนรู้การ “ออนไลน์” ในอีกรูปแบบหนึ่ง - การใช้ชีวิตเชื่อมติดต่อกับพระเจ้าที่ทรงดำรงอยู่และที่เราฝากความไว้วางใจได้ ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างพระเจ้าและโมเสสถูกกล่าวไว้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโมเสสต่อหน้า เหมือนดังการพบปะของคนสองคนที่เป็เพื่อนกัน การสนทนาแบบ “พูดโดยตรง” ไม่ต้องมีรหัสแต่พูดจาต่อหน้ากัน การปฏิบัติด้วยความรักของพระเจ้าที่มีต่อโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ถูกหล่อหลอมจากความใกล้ชิด ความจริงใจและความชัดเจน ความสัมพันธ์เฉพาะพิเศษนี้ไม่ได้ถูกปิดบังไม่ให้โยชูวาและประชาชนรับรู้ “....ใบหน้าของเขามีรัศมีแจ่มจ้า จากการที่ได้สนทนากับองค์พระผู้เป็นเจ้า” โมเสสสะท้อนพระเกียรติสิริของพระเจ้า (อ่านอพยพ 33.7-13; 34.29-35; 2 โครินธ์ 3.18)

โยชูวาผู้รับใช้ของโมเสสตั้งแต่ยังหนุ่ม(กัณดารวิถี11.28)ชอบใช้เวลาอยู่ที่พลับพลาที่ประทับของพระเจ้า เขาได้รับการปลูกฝังจากสิ่งที่เขาประสบในช่วงเวลาหลายสิบปีที่อยู่กับโมเสส อาจารย์ของเขา - พระเจ้าตรัสเป็นการส่วนตัว พระองค์ทรงนำ ชี้นำ และกอบกู้ ดังเช่นในอดีต ปัจจุบันเราก็ต้องการแม่แบบฝ่ายจิตวิญญาณที่จะอยู่เคียงข้างคอยสนับสนุนและกระตุ้นคริสตชนหนุ่มสาว และเพื่อสามารถฝึกหัดการใช้ชีวิตกับพระเยซู ครองนี้ทั้งสองฝ่ายต้องรู้จักการผ่อนหนักผ่อนเบาและการถ่อมใจตน และที่ดีที่สุดโดยความเชื่อในพระเยซูพวกเรามีสายเชื่อมติดต่อกับที่สำคัญซึ่งไม่ขัดขวางทางเข้าหาพระเจ้าพระบิดา พวกเราอยู่ในสถานะ “ออนไลน์” กับพระองค์ แม้จะไม่มีอินเทอร์เน็ต! “เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขในพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าไปในรั่มพระคุณที่เรายืนอยู่และเราชื่นชมยินดีในความไว้วางใจว่าจะได้มีส่วนในพระสิริของพระเจ้า”(โรม5.1-2) “เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสดำเนินเข้าเฝ้าพระบิดาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน” (เอเฟซัส 2.18) (อ่านเพิ่ม เอเฟซัส 3.11-12; ฮีบรู 4.15-16; 10.19-25)

ขั้นตอนการเรียนรู้ (อิสยาห์ 48.17-18; เอเฟซัส 4.15-16)

นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ฝึกงานได้รับการนำพาในขั้นตอนต่างๆ เพื่อจะได้ความรู้และความสามารถที่เฉพาะเจาะจง โยชูวาก็เช่นกัน การได้อยู่เคียงข้างโมเสสเขาได้เรียนรู้หลายสิ่ง - **เฝ้าสังเกต รับรู้เข้าใจ** เราได้อ่านเรื่องการไถ่ของพระเจ้าตั้งแต่ตอนอพยพออกจากอียิปต์จนได้มาถึงตรงหน้าแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาจะให้โดยให้ความสนใจที่โมเสส อย่างไรก็ตามจะเป็นการ

คุ้มค่าหากเราจะใช้เวลาพินิจพิเคราะห์บันทึกนี้จากมุมมองของโยชูวา นี่คือบางส่วนของ การค้นพบของโยชูวาผู้ฝึกงาน

- พระเจ้าสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์ (อพยพ 17.8-16)
- พระเจ้าประทานพระบัญญัติสิบประการให้ประชากรของพระองค์เพื่อเป็นมาตรฐานการดำเนินชีวิตที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกัน (อพยพ 20; 24.12)
- พระเจ้าทรงเปิดเผยแผนการสร้างพลับพลาพระนิเวศของพระองค์ (อพยพ 25-31)
- พระเจ้าทรงพิโรธเรื่องการกราบไหว้รูปเคารพ ทรงลงโทษแต่ในเวลาเดียวกันทรงยอมเปลี่ยนพระทัยไม่ลงโทษเพราะคำอธิษฐานเผื่อของโมเสส (อพยพ 32.3-14, 30-35)
- พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์และทรงนำพวกเขา (อพยพ 40.34-38)

บทเรียนขั้นต่อไปของโยชูวาคือการถนอมดูแลความคุ้นเคยกับพระเจ้าและให้แน่นแฟ้นเพิ่มขึ้น (อพยพ 24.8-18) หลังจากพระเจ้าได้ทรงทำพันธสัญญากับประชาชนของพระองค์ ผู้ชายที่อยู่ในพิธีรับพันธสัญญาก็ได้สัมผัสความใกล้ชิดกับพระเจ้าที่แตกต่างกัน โมเสสได้ใกล้ชิดพระเจ้ามากที่สุด ในพันธสัญญาใหม่มีบันทึกที่คล้ายกัน – สาวกหลายคนเทศนา (ลูกา 10.1-2) สาวกสิบสองคนถูกเลือกและถูกนำสอนพิเศษจากพระเยซู (ลูกา 6.12-16) สาวกสามคนได้เป็นคนสนิทของพระเยซู (มาระโก 9.2-3; มัทธิว 26.37) สาวกท่านหนึ่ง(ยอห์น)ใช้ชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเยซูอย่างคุ้นเคยสนิทสนมที่สุด (ยอห์น 13.23-25) และองค์พระบุตรเองทรงอยู่ใกล้ชิดติดสนิทกับพระบิดามากที่สุด เราสามารถทูลขอพระเยซูให้ความรักของเราที่มีต่อพระองค์และความใกล้ชิดคุ้นเคยกับพระองค์มีการเติบโตต่อเนื่อง “เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จึงเคยเห็นพระองค์ในสถานนมัสการเห็นฤทธานุภาพและพระสิริของพระองค์” (สดุดี 63.2) (อ่านเพิ่ม สดุดี 63.3; 61.4-5; 91.1-2; 84.4-5; 101.6; ฟิลิปปี 3.10)

การเรียนรู้ที่จะคิดด้วยจิตวิญญาณ (กันดารวิถี 11.11, 16-17, 24-30; โรม 12.2)

หนึ่งปีได้ผ่านไปหลังจากการอพยพออกจากอียิปต์ ชาวอิสราเอลได้อาศัยอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารซีนายสิบเอ็ดเดือน และในเวลานี้ได้ตั้งค่ายอยู่ที่ทางเหนือของทาเบราห์ (อพยพ 19.1-2; กันดารวิถี 11.3) ที่นี่โยชูวาต้องเรียนรู้เพิ่มอีกก้าวหนึ่ง – ยอมรับการแก้ไข และเรียนรู้ในการคิดอ่านด้วยจิตวิญญาณ

พระเจ้าทรงให้ผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนช่วยโมเสสแบกภารกิจ สำหรับภาระหน้าที่นี้พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้กับพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความสามารถในการเผยพระวจนะ เมื่อโยชูวารับแจ้งว่ามีผู้อาวุโสสองคนในกลุ่มเจ็ดสิบคนไม่ได้อยู่ที่พลับพลา แต่ยังอยู่ในค่ายและเผยพระวจนะโดยทางพระวิญญาณ เขามองว่านี่เป็นการลบหลู่ตำแหน่งความเป็นผู้นำของโมเสส “และโยชูวาบุตรนูนเป็นผู้รับใช้ของโมเสสตั้งแต่หนุ่มๆมากล่าวว่า โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย” (กัณดารวิถี 11.28) แต่โมเสสได้แก้ไขโยชูวา “ไม่ว่านักเรียนจะเคารพนับถืออาจารย์ของเขามากเพียงใด สิ่งหนึ่งต้องพึงระวัง – พระเกียรติของพระเจ้าต้องอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง ประชาชนของพระเจ้าต้องการผู้นำ แต่ต้องไม่เป็นการยกย่องเทิดทูลมนุษย์หรือตัวเราเอง ตำแหน่งผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับพระเจ้าไม่ได้ โยชูวาเข้าใจแล้วเช่นกันว่าพระเจ้าไม่ปล่อยให้ทัศนคติของมนุษย์ในเรื่องสิทธิและความถูกต้องมากดดันพระองค์ “มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาบอกโมเสสว่า เอลาคาและเมคาตากำลังเผยพระวจนะอยู่ในค่าย” (กัณดารวิถี 11.27) พระเจ้าทรงตัดสินใจเองว่าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ใคร ที่ไหน และเวลาใด

โมเสสได้แก้ไขความเข้าใจผิดของโยชูวาอีกเรื่องก่อนหน้านี้ “เมื่อโยชูวาได้ยินเสียงประชาชนอื้ออึงอยู่เขาจึงเรียนโมเสสว่า ที่ค่ายมีเสียงเหมือนเกิดสงคราม ฝ่ายโมเสสตอบว่า ที่เราได้ยินมิใช่เสียงอื้ออึงของคนที่มีชัยชนะ และมีใช่เสียงคนที่แพ้ แต่เป็นเสียงคนร้องเพลงกัน” (อ่านอพยพ 32.15-18) เสียงโห่ร้องที่โยชูวาคิดว่าเป็นเสียงสงครามนั้น แท้จริงเป็นเสียงของคนของพระเจ้าที่กำลังร่าเริงอีกทีและปลดปล่อยตัวเองจากศีลธรรม พวกเขาได้พัวพันในการกราบไหว้รูปบูชาและปิดกั้นความตั้งใจในการกอบกู้และพันธสัญญาของพระเจ้า การหันหลังให้กับพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่จะนำไปสู่ความเสื่อมทรามด้านจริยธรรม ความสามารถในการพิจารณาทางจิตวิญญาณต้องมีการเรียนรู้ “ท่านจงพิสูจน์ดูว่า ทำประการใดจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 5.10) “และจงให้วิญญาณจิตของท่านเปลี่ยนใหม่” (เอเฟซัส 4.23) “เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด และเพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ และไม่เป็นที่ใดได้ในวันแห่งพระคริสต์” (ฟิลิปปี 1.10) (อ่านเพิ่ม โคลโลสี 1.9-10)

การเดินทางรับใช้ที่เสี่ยงต่อภัยอันตราย (กัณดารวิถี 12.16 – 13.20)

ชาวอิสราเอลได้เดินทางต่อไปทางเหนือและได้ตั้งค่ายพักแรมที่คาเดชทางใต้แผ่นดินคานาอัน (กัณดารวิถี 13.25-26) เป้าหมายของการเดินทางอันยาวนานในถิ่นทุรกันดารใกล้เข้ามา แต่ไม่มีใครรู้จักแผ่นดินใหม่นี้ ที่เคยเล่าสืบทอดต่อกันมาดูเหมือนจะเจือจางลง คำถามได้ผุดขึ้น - ดินแดนใหม่นี้มีลักษณะอย่างไร? เนื้อดินและสภาพอากาศดีไหม? ผลการเก็บเกี่ยวดีไหม? ผู้คนที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้เป็นคนประเภทไหน? พวกเขาตัวใหญ่และเข้มแข็งขนาดไหน? เพื่อจะได้คำตอบ

สำหรับคำถามที่สำคัญเหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โมเสสได้จัดตามคำสั่งของพระเจ้าคณะพิเศษที่โยชูวาถูกดึงให้เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ผ่านทางโมเสสโยชูวาได้ถูกเรียกพร้อมกับชายอีกสิบเอ็ดคน (หนึ่งคนจากแต่ละเผ่า) ให้เป็นสายสืบ หากมองในแง่การขาดข้อมูลของดินแดนนี้ และภัยอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นนับได้ว่าเป็นการเดินทางรับใช้ที่มีความเสี่ยงสูง พวกเขาสิบสองคนได้รับคำสั่งที่ชัดเจน (กันดารวิถี 13.17-20) และได้สำรวจดินแดนที่พวกเขาไม่เคยรู้จักมาก่อนนานถึงสี่สิบวัน (กันดารวิถี 13.21-25) โยชูวาและสายสืบคนอื่นๆบ่นคิดอะไรอยู่หนอ? ภายใต้อาณัติที่บีบคั้นบรรพบุรุษของเขาต้องละทิ้งแผ่นดินคานาอัน และอพยพไปหาโยเซฟในประเทศอียิปต์เมื่อ 430 ปีก่อน คราวนี้การอพยพเข้า (คานาอัน) ก็ดูเหมือนมีความตื่นเต้นไม่น้อยกว่ากัน

จากรายงานการเดินทางของคนที่ไม่สอดคล้องกับเราพบสองปากคำที่สำคัญ (กันดารวิถี 13.27)

- เกี่ยวข้องกับดินแดนอุดมสมบูรณ์ น้ำนมและน้ำผึ้งบ่งบอกถึงกลไกกรรมกรเลี้ยงสัตว์และการเพาะปลูกซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานการดำรงชีวิตของประชาชน
- พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ที่ได้ให้ไว้กับโมเสสเมื่อคราวที่เรียกใช้โมเสส “เราลงมาเพื่อจะช่วยให้รอดจากมือชาวอียิปต์ และนำเขาออกจากประเทศนั้นไปยังแผ่นดินที่อุดมกว้างขวาง เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนม และน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือไปยังที่อยู่ของคานาอัน...” (อพยพ 3.8,17)

“เพราะพระวอนขอของพระเจ้าเที่ยงธรรม และพระราชกิจของพระองค์ก็สำเร็จด้วยความซื่อสัตย์” (สดุดี 33.4) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมสิ่งดีสำหรับประชาชนของพระองค์ “...เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า” (เยเรมีย์ 29.11) สำหรับเส้นทางชีวิตส่วนตัวของเราไม่ว่าจะเป็นเรื่องปรกติที่เกิดขึ้นประจำวันหรือที่ไม่ธรรมดา เราทูลขอต่อพระเจ้าได้ “ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์อย่าทรงยึดเหนี่ยวพระกรุณาคุณของพระองค์จากข้าพระองค์ ขอให้ความรักมั่นคงและความสัตย์ซื่อของพระองค์ สดงวนข้าพระองค์ไว้เป็นนิรันดร์” (สดุดี 40.11)

มุมมองกับผลที่ตามมา (กันดารวิถี 13.28 – 14.10)

บรรยากาศสามารถผันแปรได้ง่ายและเร็วเกินกว่าที่เราจะคิด! คำพูดที่สื่อความไม่พอใจและในเชิงลบมีน้ำหนักในตัวมัน “แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้นมีกำลังมาก! เราไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้!” (กันดารวิถี 13.28,31) นี่ก็เป็นความจริง แต่เสียงที่แผ่การบ่นนี้สิ! สิบในสิบสองคนที่ไปสอดแนมมองจดจ่ออยู่ที่ความลำบาก พวกเขาไม่ได้ประสานภาพที่พวกเขาได้เห็นให้เข้ากับความเชื่อในคำมั่น

สัญญาของพระเจ้า ตรงกันข้ามพวกเขากลับปล่อยให้ความเคลงใจเข้าครอบครองและปลุกเร้าให้ประชาชนต่อต้านโยชูวาและคาเลบ สองคนนี้ได้เห็นในสิ่งเดียวกันกับอีกสิบคน แต่เขาทั้งสองจดจ่ออยู่ที่พระเจ้าและพระฤทธานุภาพของพระองค์ “ดินแดนที่เราเข้าไปสำรวจนั้นดีเยี่ยมจริงๆ หากองค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดปรานพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในดินแดนนั้นและจะยกดินแดนนั้นให้แก่เรา ไม่ต้องกลัวผู้คนในดินแดนนั้น!” แม้โยชูวาและคาเลบจะตกอยู่ในภัยอันตราย เขาทั้งสองก็ยังแสดงความกล้าหาญ เพราะพวกเขายึดมั่นในพระเจ้าและในพระสัญญาของพระองค์ พระเจ้าทรงลงมือจัดการเอง และช่วยชีวิตคนที่วางใจในพระองค์

มุมมองที่แตกต่างกันได้สร้างผลที่ตามมามากมายสำหรับทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

- ผู้ใดที่คอยต่อต้านพระเจ้าจะไม่ได้เห็นแผ่นดินใหม่ (กันดารวิถี 14, 22-23)
- ชาวอิสราเอลทุกคนที่อายุยี่สิบปีขึ้นไปจะล้มตายในถิ่นทุรกันดาร (ข้อ 29)
- ผลของความบาปทำให้เวลาการเดินทางในถิ่นทุรกันดารถูกยืดออกเป็นสี่สิบปี (ข้อ 33-34)
- ผู้สวดนมสิบคนที่ถูกฆาตกรรม (ข้อ 36-37)
- ชาวอามาเลชและชาวคานาอันรบต่อสู้กับชาวอิสราเอล (ข้อ 25, 42-45)
- ส่วนคาเลบและโยชูวายังคงได้รับคำมั่นสัญญาจากพระเจ้า (ข้อ 24, 30, 38) อย่างไรก็ตามเขาทั้งสองต้องร่วมรับผลของการกบฏต่อต้านพระเจ้าร่วมกับผู้อื่นเป็นเวลา 38 ปีในถิ่นทุรกันดาร!

วันนี้พวกเราขอยึดมั่นใน “ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึkmั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11.1)

การแต่งตั้งสถาปนา (กันดารวิถี 27.12-23)

จนถึงเวลานี้โยชูวาสามารถย้อนมองกลับไปว่าการถูกเรียกทั้งสี่ครั้งที่ผ่านทางโมเสส

1. ถูกเรียกเป็นคนรับใช้โมเสส
2. เป็นผู้นำทัพของอิสราเอล
3. เป็นผู้ดูแลสืบทอดขนบธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ของพระเจ้า
4. เป็นผู้สวดนมในแผ่นดินพันธสัญญา

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาโยชูวาได้เรียนรู้เข้าใจหลายสิ่งซึ่งมีความสำคัญสำหรับพวกเราเช่นกัน

- การทำงานเพื่อพระเจ้าจะปฏิบัติในการรับใช้ในมวลชน - โยชูวาผู้รับใช้
- พระเจ้าไม่อดกลั้นยอมรับการกบฏต่อต้านพระองค์ ชาวอามาเลซรบสู้ชาวอิสราเอล ก็เท่ากับสู้ต่อต้านพระเจ้า ผู้สวดนมสิบคนและประชาชนอิสราเอลมีความสงสัย แคลงใจในพระเจ้า
- พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐาน อำนาจและพระเกียรติทั้งหมดเป็นของพระองค์ (อพยพ 17.11)
- พระเจ้าปฏิเสธความบาป การไหว้รูปเคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประชาชนของพระองค์เป็นผู้กระทำ (อพยพ 32)
- พระเจ้าทรงนำพาและเชิญชวนให้พวกเรามีความคุ้นเคยกับพระองค์ (อพยพ 13.17; 33.11)
- สิ่งสำคัญคือประจักษ์ว่าพระเจ้าคือกษัตริย์ผู้ให้ที่มีสิทธิอำนาจเด็ดขาด พระองค์ไม่ทรงปล่อยให้ถูกกดดันโดยทัศนคติของมนุษย์ (กันดารวิถี 11.28-29)
- คนของพระเจ้าต้องเรียนรู้ที่จะยืนหยัดในความเชื่อมั่นของเขาและไว้วางใจพระเจ้า การโต้แย้งต่างๆ ไม่มีประโยชน์ (กันดารวิถี 14)
- แม้แต่ในเวลาพิพากษาพระเจ้าทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์ และทรงเห็นแต่ละบุคคลที่ไว้วางใจพระองค์ (กันดารวิถี 14.29-30)
- การเรียกเพื่อเป็นผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณทั้งหมดมาจากพระเจ้าแม้ว่ามนุษย์จะเป็นผู้ประกาศแต่งตั้ง (กันดารวิถี 27.18-20) โดยทั่วไปการสถาปนาตำแหน่งต้องใช้เวลาเตรียมการล่วงหน้า

เมื่อสิ้นสุดการเดินทางในถิ่นทุรกันดารที่ใช้เวลาสี่สิบปี ผ่านทางโมเสสโยชูวาได้ถูกเรียกให้เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งของโมเสส พิธีแต่งตั้งตำแหน่งใหม่นี้ได้เกิดขึ้นตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาทุกคน เช่นกันแม้วิถีชีวิตของพวกเราจะแตกต่างจากโยชูวา สิ่งหนึ่งเราทำได้แน่ว่า พระเจ้าดำเนินกับมนุษย์ในทางเฉพาะของแต่ละคน สิ่งสำคัญคือไม่ว่าจะในยามสุขหรือทุกข์ เราจะใช้ชีวิตกับพระเจ้าด้วยความผูกพันที่ลึกซึ้งและเต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อมั่น “เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตายหรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้าหรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆอื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8. 38-39)

รับการยืนยันจากพระเจ้า (เฉลยธรรม 31. 1-8, 23)

“พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ประสงค์สิ่งใดเจ้าข้า?” ด้วยคำถามนี้คริสเตียนจำนวนมากทูลขอการทรงนำโดยตรงและเฉพาะเจาะจงสำหรับวิธีการดำเนินชีวิตของพวกเขาจากพระเจ้า เราได้เรียนรู้จากบันทึกชีวิตของโยชูวาที่พวกเราได้นำมาศึกษาจนถึงตอนนี้ว่า พระเจ้าอาจจัดการอีกแบบ เมื่อโมเสสอายุได้ 120 ปี และได้ถอนตัวจากหน้าที่การเป็นผู้นำของชาวอิสราเอล เขาได้แต่งตั้งโยชูวารับตำแหน่งนี้แทนและได้หนุนใจโยชูวาในภาระหน้าที่นี้ “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด! อย่ากลัวและอย่าขาด!” (อ่านเฉลยธรรม 31.7-8) หลังจากนั้นโยชูวาถึงจะได้รับ การเรียกผ่านทางพระเจ้าให้เป็นผู้นำชาวอิสราเอล “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้านำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณว่าจะให้แก่เขา เราจะอยู่กับเจ้า” (ข้อ 23) เวลานี้เองที่คำตอบรับโดยตรงจากพระเจ้าได้มาถึงโยชูวา โดยทางนี้พระเจ้าได้ทรงรับรองยืนยันการเรียกทั้งหมดที่ผ่านมาโดยทางโมเสส

โยชูวามีคุณสมบัติอย่างไรที่สามารถรับหน้าที่รับผิดชอบชาวอิสราเอล! เราจะพบข้อสังเกตที่สำคัญสองข้อในพระธรรมกันดารวิถี 27.18 และเฉลยธรรมบัญญัติ 34.9

- พระเจ้าทรงกล่าวถึงโยชูวา “บุรุษผู้มีจิตวิญญาน” พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงนำโยชูวา
- และ“ประกอบด้วยพระวิญญานแห่งสติปัญญาเพราะโมเสสได้วางมือบนตัวเขา” การวางมือของโมเสสมีความหมายว่า – พระเจ้าทรงอวยพรท่าน พระองค์ทรงมอบกำลังให้ท่านเพื่อทำหน้าที่ใหม่ พระองค์ทรงประทานสติปัญญาเพื่อให้ท่านปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยจิตวิญญาน

เป็นที่ประจักษ์เด่นชัดสำหรับคนที่อยู่รอบตัวโยชูวาว่าโยชูวายอมให้พระวิญญานกำหนดชีวิตของเขา (คล้ายกับดาเนียล 5.11-12) พระวิญญานของพระเจ้าทรงนำไปสู่ความจริงทั้งหมด พระองค์ให้พระเยซูได้รับพระเกียรติและทรงเป็นพระวิญญานที่ก่อปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเอง (ยอห์น 16.13-14; 2ทิโมธี 1.7)

พวกเราอธิษฐานทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราได้ว่า “ขอให้มันเป็นลักษณะเด่นของข้าพระองค์คือการเป็นมนุษย์ที่ประกอบด้วยพระวิญญานของพระเจ้า”